

regi inden for dyreværnsområdet afholder Justitsministeriet møder i en særlig komité (»den nationale komité«), hvor udkast til EU-direktiver løbende gennemgås og drøftes. Den nationale komité består foruden af embedsmænd fra de berørte ministerier af særligt sagkyndige og af interesserepræsentanter fra landbruget og dyreværnsforeningerne. Derudover suppleres komiteen med eksperter og repræsentanter for interesseorganisationer inden for de særlige områder, som skal drøftes. Direktivudkastene bliver tillige forelagt Folketingets Europaudvalg.

På denne baggrund vedtog Folketinget i 1993 den foreslåede ændring af dyreværnsloven.

Formålet er herudover at gøre det muligt administrativt at fastsætte regler, der sikrer anvendelsen af forordninger på dyreværnsområdet. Det kan f.eks. være bestemmelser om, at ansøgning om godkendelse i henhold til en forordning skal behandles af en bestemt myndighed, ligesom der kan udpeges en bestemt myndighed til at føre tilsyn og lignende i henhold til en forordning.

En sådan bestemmelse blev foreslået indsat i dyreværnsloven i 1998, idet der havde vist sig behov for at kunne fastsætte supplerende regler vedrørende anvendelsen af forordninger på dyreværnsområdet. Den foreslåede ændring blev indsat i dyreværnsloven ved lov nr. 80 af 9. februar 1999.

Adgangen til administrativt at fastsætte regler, der gør det muligt at opfylde vore internationale forpligtelser også på svineområdet, er således allerede givet i dyreværnsloven. Med gennemførelsen af en særlov for svin, der holdes udendørs, findes bestemmelsen dog tillige at burde medtages heri.

Til § 15

Bestemmelsen præciserer, at dyreværnslovens generelle regler om beskyttelse af dyr fortsat finder anvendelse på svin, der holdes udendørs, omfattet af denne lov. Det samme er tilfældet med regler udstedt med hjemmel i dyreværnsloven.

Det drejer sig f.eks. om de generelt formulerede regler i dyreværnslovens §§ 1 - 3, hvorefter dyr bl.a. skal behandles forsvarligt, og hvorefter den, der holder dyrene, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt og huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov. Endvidere drejer det sig om mere præcist formulerede bestemmelser, som f.eks. § 16, hvorefter der kun må anvendes en glat ring i tryk på svin.

Endvidere vil de hidtil gældende bestemmelser i bekendtgørelser, der fastsætter regler om svin, og som er udstedt i medfør af dyreværnsloven, fortsat være gældende i det omfang, der ikke ved nærværende forslag fastsættes nye regler på området. En række bestemmelser i bekendtgørelse om halekupering og kastrations af visse dyrearter og i bekendtgørelse om slagning og aflivning af dyr vil således fortsat være gældende også for så vidt angår svin, der holdes udendørs.

Til § 16

Bestemmelsen indeholder reglerne om straf for overtrædelse af loven.

Efter *stk. 1* går strafferammen fra bøde til fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af §§ 2-11. Efter *stk. 2* kan der ligeledes fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder i administrative forskrifter, der udfærdiges efter lovens § 14. Efter *stk. 3* er der tillige mulighed for at pålægge juridiske personer strafansvar i overensstemmelse med reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 17

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. marts 2001.

I *stk. 2* foreslås det, at bedrifter, hvor der allerede bliver holdt svin udendørs inden lovens ikrafttræden, skal have en overgangsperiode på 5 år til at opfylde visse krav. Det gælder således arealkravene til hytterne i § 3, kravet til en vis indvendig højde i § 4, kravet om isolation af hytterne i § 6, kravet om ventilationsåbninger og afdækningsmuligheder i hytterne i § 7, arealkravene til udearelet i § 9, samt kravet om sølehul eller overbrusningsanlæg i § 10.

Baggrunden herfor er, at de foreslåede krav i §§ 3-4, 6-7 og 9-10 kan medføre, at en del producenter må indrette hytter og folde på en anden måde end hidtil og eventuelt helt udskifte hytterne og installere helt nye anlæg. Der bør derfor være en rimelig periode til at tilpasse eksisterende bedrifter til kravene, mens der ved indretning af nye bedrifter efter lovens ikrafttræden kan tages højde for kravene allerede i planlægningen.

Til § 18

Bestemmelsen fastlægger lovens territoriale gyldighed. Efter vedtagelsen af lov nr. 906 af 16. december 1998 for Grønland om hunde og dyreværn er kompetencen til at fastsætte regler om beskyttelse af dyr i Grønland overgået til Grønlands hjemmestyre, hvorfor kun Færøerne er nævnt her.